

sikkert tidligere har været Tilfældet i Hæren. Selve den militære Straffelov er saa ejendommeligt affattet, at den betragter Berøvelse af Brændevin og anden Spiritus som en Straf for Mandskabet. Altsaa endnu i 1881 har Aanden været saaledes. Men i de senere Aar er der her foregaaet en meget stor Forandring. De Aargange menige, som nu indkaldes, udmærke sig, tør jeg sige, ved Ædruelighed. Med den Ædruelighed, som er vokset op ude omkring i Befolkningen, er der ogsaa blandt de menige i Hæren kommet en meget stor Ædruelighed ind.

Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til den højtærede Forsvarsminister. Han erkendte, at det foreliggende Forslag var Lappeskræderi. Holberg indførte den politiske Kandestøber, nu have vi faaet den politiske Lappeskræder indført paa Scenen, og det er den højtærede Minister, der selv har gjort det. Han har erkendt, at hans Forslag var Lappeskræderi, men, sagde han, det var der saa meget parlamentarisk Arbejde, der var, og det var ogsaa mange af Socialdemokraternes Forslag. Derimod maa jeg protestere. Tager man f. Eks. vore Ændringsforslag til Grundloven, kan man gerne sige, at det er Lapper, men det er gode, hele og ny Lapper det er Krav om virkelige Reformer, der ville føre os fremad og nærme os den Tid, hvor en større Omformning af Grundloven kan finde Sted. Jeg vil derfor sige, at de socialdemokratiske Forslag langt snarere end at kunne kaldes Lapper paa det gamle Samfunds Klædebon, kunne betegnes som Broplanker over mod ny og bedre Samfundstilstande. Men hvad Ministeren her har foreslaaet, er sandelig Lappeskræderi, og det er endda Lapper, der, som udtalt af det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer), ikke en Gang dække Hullerne. Det er, som jeg sagde i min første Tale, ikke en Gang ny Lapper, ja, ikke en Gang gode Lapper af gammelt Tøj, det er daarlige, ufuldstændige Lapper, og den Klædning, som den militære Retspleje er, bliver lige saa daarlig i Fremtiden som nu.

Jeg rettede nogle Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister. Jeg spurgte først om, hvorvidt Bestemmelsen i § 10 skal forstås saaledes, at Forsvaret er gratis i alle Tilfælde eller kun i nogle. Jeg fik ikke nogen Forklaring derpaa. Naa, i Udvalget kunne vi ændre Paragraphen i Overensstemmelse med vore Ønsker her. Hvis Forsvaret skal have nogen Betydning, maa det være frit. Dernæst rettede jeg 3 Spørgsmaal af større Betyd-

ning til den højtærede Forsvarsminister. Jeg spurgte ham, om han paataente en Revision af den militære Straffelov. Derpaa svarede Ministeren, at han erkendte, at naar den militære Retspleje kom til en fuldstændig Omformning, maatte ogsaa den militære Straffelov revideres. Det glæder mig for saa vidt, at den højtærede Minister fremsatte disse Ord, men det kedelige var, at det var i al ubestemt Almindelighed. Naar vi en Gang kom til en fuldstændig Omformning af Retsplejen, maatte vi ogsaa have Straffeloven revideret. De to Ting hørte sammen. Men hvad jeg havde spurgt om, var, om Forsvarsministeren allerede nu havde gjort Skridt til eller vilde gøre Skridt til at forberede en Revision af vor militære Straffelov paa samme Maade, som Justitsministeren efter en Opfordring fra dette Ting har gjort Skridt til en Revision af den borgerlige Straffelov. Derpaa fik jeg ikke noget Svar.

Jeg spurgte dernæst om, hvordan det dog kunde være, at den Kommission til Forberedelse af en Reform af den militære Retspleje, der var nedsat i 1900, standsede i 1903 og efter Motiverne paa Grund af Pengemangel. Jeg fik heller ikke noget Svar derpaa. Den højtærede Minister sagde, at det maatte vel være, fordi den daværende Krigsminister overhovedet havde saa ondt ved at faa Penge i dette Ting. Jeg tillod mig da — for Resten nærmest for mig selv — ganske sagte at sige: 5 Mill. Jeg maa beundre den Lydhørhed, hvormed den højtærede Minister hørte dette Ord. Jeg beundrer hans skarpe Hørelse, jeg misunder ham den næsten. Jeg kunde ønske, at hans Lydhørhed ogsaa i videre Forstand var ligesaa stor overfor Folkets Krav, og ogsaa, at hans Tanke var lige saa skarp som hans Øre. Jeg nævnede de 5 Mill., fordi det faldt mig straks i Tankerne, at den forrige Krigsminister havde dog ikke saa svært ved at faa Penge her i Tinget. Han debuterede med et Forslag om 5 Mill. og fik dem. Saa sagde den højtærede Forsvarsminister som Svar derpaa, at det var vel ikke Meningen, at nogle af disse Penge skulde anvendes til Militærkommissionen. Det er aldrig faldet mig ind. Svaret tyder paa, at den højtærede Ministers Tanke ikke er saa skarp som hans Øre. Naar den tidligere Krigsminister kunde faa 5 Millioner til Kanoner af dette Ting, som korti Forvejen havde standset Forslaget derom Aar efter Aar, kunde han vel nok have faaet nogle Hundreder eller Tusinder af Kroner til at fremme en